

ÅBO AKADEMI
BOK- OCH
BIBLIOTEK

B

748

kat. komp

I

B 748

I

ZWIĄZEK TOWARZYSTW GIMNASTYCZNYCH „SOKÓŁ” W POLSCE.

REGULAMINY ORGANIZACJI SOKOLIC

WARSZAWA

1927.

ZWIĄZEK TOWARZYSTW GIMNASTYCZNYCH „SOKÓŁ” W POLSCE.

Biblioteka Jagiellońska

1002969918

REGULAMINY ORGANIZACJI SOKOLIC

K-14 XXXVI

WARSZAWA
1927.

B748

I

*Zakłady Drukarskie
F. Wyszynski i S-ka,
Warecka 15.*

REGULAMIN

ZWIAZKOWEGO WYDZIAŁU SOKOLIC PRZY PRZEWODNICTWIE ZWIAZKU TOW. GIMN. „SOKÓŁ“ W POLSCE.

Zatwierdzony na posiedzeniu Zarządu
Związku w d. 19.IX 1926.

Rozdział I.

Istota, cel i zakres działania.

1) Wydział Sokolic, utworzony przy Przewodnictwie Związku, na zasadzie par. 28 Statutu Związku, ma na celu szerzenie idei i prowadzenie pracy sokolej wśród kobiet.

2) Do zadań Wydziału należy:

- a) ogólne organizowanie i kierownictwo pracami kulturalno - oświatowymi, wychowania fizycznego i przysposobienia wojskowego druhen;
- b) prowadzenie statystyki druhen i ich działalności;
- c) współdziałanie w tworzeniu nowych Gniazd kobiecych, względnie oddziałów żeńskich przy Gniazdach.

3) Dla wykonania powyższych zadań, Z. W. S. powołuje do życia sekcje:

- a) organizacyjno-propagandową;
- b) kulturalno-oświatową;
- c) wychowania fizycznego i higieny;
- d) przysposobienia wojskowego;
- e) dochodów niestałych, oraz inne, w miarę potrzeby.

Z.W.S. organizuje w porozumieniu z odpowiednimi władzami sokolemi Wydziały Sokolic przy Dzielnicach i Okręgach oraz oddziały żeńskie

w Gniazdach. Stosunek wzajemny ustalony zostanie osobnym Regulaminem.

R o z d z i a ł II.

Skład, organizacja i fundusze Z. W. S.

4) W skład Z.W.S. wchodzi: 1) Prezydjum Wydziału, Prezydja poszczególnych Sekcyj i przewodniczące dzielnicowych W. S.

5) Prezydjum Z.W.S. stanowią: Przewodnicząca, dwie zastępczynie, sekretarka, kierowniczkę sekcji.

6) Przewodniczącą Wydziału powołuje Przewodnictwo Związku. Przewodnicząca obowiązana jest zorganizować Wydział i skład jego podać do wiadomości i zatwierdzenia Przewodnictwu Związku.

Przewodnicząca jest oficjalną przedstawicielką Z.W.S. nazewnątrz, prowadzi posiedzenia Z.W.S. i ustala porządek obrad, przedstawia Przewodnictwu Związku sprawozdanie z działalności Z.W.S. i program prac, podpisuje łącznie z sekretarką wychodzącą korespondencję na terenie własnym.

Pierwsza zastępczyni przewodniczącej zastępuje przewodniczącą podczas jej nieobecności we wszystkich wyżej wymienionych funkcjach, jak również w jej zastępstwie uczestniczy w zebraniach Przewodnictwa Związku z głosem decydującym w sprawach dotyczących Z.W.S. Przewodnicząca i obie vice-przewodniczące mają prawo brać udział w posiedzeniach sekcji z prawem głosu.

Druga zastępczyni przewodniczącej pełni obowiązki przewidziane dla pierwszej zastępczyni w razie jej nieobecności, prowadzi kasę, przedstawia na zebraniu Z. W. S. wnioski w sprawie potrzebnych funduszy, przedstawia sprawozdanie Z.W.S. z wpływów i wydatków.

Sekretarka prowadzi księgę protokółów, opracowuje sprawozdania, załatwia korespondencje

bieżącą, podpisuje korespondencję łącznie z przewodniczącą lub jedną z zastępczyń, zawiadamia o terminie zebrań nadzwyczajnych prezydium oraz o zebraniach Wydziału.

Funkcje kierowniczek sekcji określi szczegółowo Regulamin sekcji.

Każda z członkiń Prezydium oraz Wydziału Sokolic obowiązana jest regularnie i punktualnie bywać na zebraniach, a w razie niemożności przybycia, winna zawnoczasu usprawiedliwić swą nieobecność.

7) Mandaty Prezydium trwają dwa lata i wygasają równocześnie z mandatami członków Przewodnictwa Związku. Prezydium jednak pełni swe czynności do chwili przekazania ich nowemu Prezydium.

Mandaty, wakujące z jakichkolwiek powodów w ciągu kadencji, obsadzane są w czasie jaknajkrótszym drogą kooptacji przez Prezydium Z.W.S. z podaniem do wiadomości i zatwierdzenia Przewodnictwu Związku.

8) Siedzibą Z.W.S. jest siedziba Przewodnictwa Związku.

9) Sprawy bieżące załatwia Prezydium, które składa sprawozdanie z czynności na najbliższem plenarnem zebraniu Z. W. S.

10) Kierowniczkii poszczególnych sekcji wchodzą z urzędu do odpowiednich wydziałów i sekcji przy Przewodnictwie Związku.

11) Żadnej z członkiń Z.W.S. poza przewodniczącą, nie przysługuje prawo występowania publicznego lub prowadzenia jakiegokolwiek akcji na zewnątrz bez uprzedniego porozumienia się z przewodniczącą Z.W.S. — Sprawy, omawiane w Prezydium, mają charakter poufny.

12) Fundusze Z.W.S. składają się:

- a) z subwencji udzielanych z kasy Związku;
- b) z zapisów, fundacyi i darów;
- c) z wpływów, uzyskanych przez Sekcję dochodów niestałych Z. W. S.

Funduszami zarządza Prezydjum Z.W.S., które jest obowiązane do składania sprawozdań Przewodnictwu Związku.

Rozdział III.

Organizacja pracy Z. W. S.

13) Posiedzenia Prezydjum odbywają się dwa razy na miesiąc, w terminach ustalonych. W razie nagłej potrzeby przewodnicząca może zwołać zebranie w każdym czasie. Posiedzenia Wydziału zwoływane są przez Prezydjum przynajmniej raz na kwartał.

14) Uchwały, dotyczące spraw zasadniczych, podlegają zatwierdzeniu Przewodnictwa Związku, przyczem za zatwierdzenie uważa się brak uchylecia danej uchwały przez Przewodnictwo w ciągu 15 dni od przedstawienia protokołu zebrania.

15) Na posiedzeniach Prezydjum mogą być obecni z głosem doradczym: vice-prezesi, naczelnik Związku, oraz delegaci Przewodnictwa, członkinie poszczególnych sekcji i instruktorki dla referowania i obrony swoich prac i wniosków, jak również zaproszeni przez przewodniczącą goście.

Posiedzenia Prezydjum są ważne przy obecności przynajmniej połowy członkiń Prezydjum oraz przewodniczącej, względnie jednej z jej zastępczyń.

16) Posiedzenia Z.W.S. są ważne bez względu na ilość obecnych, o ile zawiadomienia imienne z porządkiem dziennym rozesłane zostały przynajmniej na 2 tygodnie przed terminem zebrania do wszystkich członkiń i Przewodnictwa Związku.

17) Obrady toczą się zgodnie z zasadniczymi przepisami, ustalonymi przez Regulamin Obrad w zbiorze Regulaminów sokolich z 1926 r., str. 31

REGULAMIN DZIELNICOWEGO WYDZIAŁU SOKOLIC.

R o z d z i a ł I.

Istota, cel i zakres działania.

1. Wydział Sokolic, utworzony przy Dzielnicy, ma na celu szerzenie idei i prowadzenie pracy sokolej wśród kobiet na terenie własnej Dzielnicy w ramach i na podstawie programów, opracowanych przez Z. W. S.

2. Dla wykonania powyższych zadań, Dzielnicowy Wydział Sokolic tworzy Sekcje: a) organizacyjno-propagandową, b) kulturalno-oświatową, c) wychowania fizycznego i higieny, d) przysposobienia wojskowego, e) dochodów niestałych oraz inne w miarę potrzeby.

3. Dzielnicowy Wydział Sokolic współdziała ze Z. W. S. w organizowaniu Wydziałów Sokolic przy Okręgach i przy Gniazdach mieszanych na terenie własnej Dzielnicy i w porozumieniu z odpowiednimi Władzami Sokolami.

R o z d z i a ł II.

Skład, organizacja i fundusze.

4. W skład Dz. W. S. wchodzi: 1) prezydium Wydziału, 2) członkinie poszczególnych sekcji, 3) przewodniczące Okręgowych W. S.

5. Prezydium Dz. W. S. stanowią przewodnicząca, dwie zastępczynie, sekretarka, jej zastępczyni i kierowniczkki sekcji.

6. Przewodniczącą Wydziału powołuje Przewodnictwo Dzielnicy. Przewodnicząca obowiązana

jest zorganizować Wydział i skład jego podać do wiadomości i zatwierdzenia Przewodnictwu Dzielnicy.

Przewodnicząca jest oficjalną przedstawicielką Dz. W. S. nazewnątrz; czuwa nad wykonaniem zadań, zawartych w Rozdziale I niniejszego Regulaminu; prowadzi posiedzenia Dz. W. S. i ustala porządek obrad; bierze udział w posiedzeniach Z. W. S. i Przewodnictwie Dzielnicy, na których składa sprawozdania z działalności Dz. W. S. i program prac; podpisuje łącznie z sekretarką korespondencję; utrzymuje ścisłą łączność ze Z. W. S. oraz z Okręgowymi Wydziałami Sokolic.

Pierwsza zastępczyni przewodniczącej zastępuje przewodniczącą podczas jej nieobecności we wszystkich wyżej wymienionych funkcjach.

Druga zastępczyni przewodniczącej pełni obowiązki przewidziane dla pierwszej zastępczyni w razie jej nieobecności; prowadzi kasę; przedstawia wnioski w sprawie potrzebnych funduszy oraz sporządza sprawozdania z wpływów i wydatków.

Przewodnicząca i obie jej zastępczynie mają prawo brać udział w posiedzeniach sekcji z prawem głosu.

Sekretarka prowadzi księgę protokółów, opracowuje sprawozdania, załatwia korespondencję łącznie z przewodniczącą lub jedną z zastępczyń, zawiadamia o terminach zebrań nadzwyczajnych Prezydium oraz o zebraniach Wydziału.

Zastępczyni sekretarki pełni przekazaną jej część wyżej wymienionych prac sekretarki i zastępuje sekretarkę w razie jej nieobecności.

Prace sekcji i funkcje kierownicze określa regulamin, ustalony dla sekcji Z. W. S.

Każda z członkiń Dz. W. S. obowiązana jest regularnie i punktualnie bywać na zebraniach a w razie niemożności przybycia zawczasu usprawiedliwić swą nieobecność.

Członkinie Dz. W. S., zaniedbujące swe obowiązki, lub działające na szkodę tego Wydziału,

mogą być na wniosek przewodniczącej uchwała prezydium usunięte z Dz. W. S.

7. Mandaty Prezydium trwają rok i wygasają równocześnie z mandatami Przewodnictwa Dzielnicy. Prezydium jednak pełni swe czynności do chwili przekazania ich nowemu Prezydium.

Mandaty wakujące z jakichbądź powodów w ciągu kadencji obsadzane są w czasie jaknajkrótszym drogą kooptacji przez Prezydium Dz. W. S. z podaniem do wiadomości i zatwierdzenia Przewodnictwu Dzielnicy.

8. Siedzibą Dz. W. S. jest siedziba Przewodnictwa Dzielnicy.

9. Sprawy bieżące załatwia Prezydium, które składa sprawozdanie z czynności na najbliższem zebraniu Dz. W. S.

10. Przewodniczące sekcji w f. i p. w. i innych wchodzi z urzędu do odpowiednich Wydziałów w Dzielnicy.

11. Żadnej z członkiń Dz. W. S. nie przysługuje prawo występowania publicznego lub prowadzenia jakiejkolwiek akcji nazewnątrz bez uprzedniego porozumienia się z przewodniczącą Dz. W. S.

Sprawy, omawiane w Prezydium, mają charakter poufny.

12. Fundusze Dz. W. S. składają się: a) z subwencji, udzielanych z kasy Dzielnicy, b) z wpływów, uzyskanych przez Sekcję dochodów niestających.

Funduszami zarządza prezydium Dz. W. S. które jest obowiązane składać szczegółowe sprawozdanie Przewodnictwu Dzielnicy i Z. W. S.

R o z d z i a ł III.

Organizacja pracy.

13. Posiedzenia Prezydium odbywają się przynajmniej raz na miesiąc w terminach ustalonych. W razie nagłej potrzeby przewodnicząca może zwołać zebranie w każdym czasie.

Posiedzenia Wydziału zwoływane są przez prezydium przynajmniej raz na kwartał.

14. Uchwały, dotyczące spraw zasadniczych, podlegają zatwierdzeniu Przewodnictwa Dzielnic, przyczem za zatwierdzenie uważa się brak uchylenia danej uchwały przez Przewodnictwo w ciągu 15 dni od przedstawienia protokołu zebrania. Odpisy protokółów posiedzeń prezydium winny być przesłane Z. W. S.

15. Przewodniczącej przysługuje prawo zapraszania na posiedzenia z głosem doradczym osób, których obecność uzna za potrzebną lub pożądaną.

Posiedzenia prezydium są ważne przy obecności przynajmniej połowy członków prezydium oraz przewodniczącej, względnie jednej z jej zastępczyń.

16. Posiedzenia Dz. W. S. są ważne bez względu na ilość obecnych, o ile zawiadomienia imienne z porządkiem obrad zostaną rozesłane przynajmniej na dwa tygodnie przed terminem zebrania do wszystkich członków Wydziału, Przewodnictwa Dzielnic i Z. W. S.

17. Obrady toczą się zgodnie z zasadniczymi przepisami, ustalonymi przez Regulamin Obrad w zbiorze Regulaminów Sokolich z 1926 r., str. 31.

REGULAMIN OKRĘGOWEGO WYDZIAŁU SOKOLIC.

R o z d z i a ł I.

Istota, cel i zakres działania.

1. Wydział Sokolic, utworzony przy Okręgu, ma na celu szerzenie idei i prowadzenie pracy sokolej wśród kobiet na terenie własnego Okręgu w ramach i na podstawie programów, opracowanych przez Z. W. S.

2. Dla wykonania powyższych zadań Okręgowy Wydział Sokolic tworzy sekcje: a) organizacyjno-propagandową, b) kulturalno-oświatową, c) wychowania fizycznego i higieny, d) przysposobienia wojskowego, e) dochodów niestałych oraz inne, w miarę potrzeby.

3. Okręgowy Wydział Sokolic współdziała z D. W. S. w organizowaniu nowych Gniazd żeńskich oraz Wydziałów Sokolic w Gniazdach mieszanych na terenie własnego Okręgu i w porozumieniu z odpowiednimi Władzami Sokolemi.

R o z d z i a ł II.

Skład, organizacja i fundusze.

4. W skład O. W. S. wchodzi: 1) prezydium Wydziału, 2) członkinie poszczególnych sekcji, 3) prezeski Gniazd żeńskich danego Okręgu, 4) przewodniczące W. S. z Gniazd mieszanych.

5. Prezydium O.W.S. stanowią: przewodnicząca, zastępczyni, sekretarka, przewodniczące sekcji.

6. Przewodniczącą Wydziału powołuje Zarząd Okręgu. Przewodnicząca obowiązana jest zorga-

nizować Wydział i skład jego podać do wiadomości i zatwierdzenia Zarządu Okręgu.

Przewodnicząca jest oficjalną przedstawicielką O. W. S. nazewnątrz, czuwa nad wykonaniem zadań, zawartych w Rozdziale I niniejszego Regulaminu; prowadzi posiedzenia O. W. S. i ustala porządek obrad; bierze udział w posiedzeniach Dzielnicowego Wydziału Sokolic i Zarządu Okręgu, na których składa sprawozdania z działalności O. W. S. i program prac; podpisuje łącznie z sekretarką korespondencję; utrzymuje ścisłą łączność z D. W. S. oraz z Gniazdami żeńskimi i Wydziałami Sokolic przy Gniazdach mieszanych.

Zastępczyni przewodniczącej zastępuje przewodniczącą podczas jej nieobecności we wszystkich wyżej wymienionych funkcjach, prowadzi kasę, przedstawia wnioski w sprawie potrzebnych funduszków oraz sporządza sprawozdania z wpływów i wydatków.

Przewodnicząca i jej zastępczyni mają prawo brać udział:

- a) w posiedzeniach sekcji O. W. S. z prawem głosu;
- b) w posiedzeniach Zarządów Gniazd żeńskich i W. S. w Gniazdach mieszanych z głosem doradczym.

Sekretarka prowadzi książkę protokółów, opracowuje sprawozdania; załatwia korespondencję łącznie z przewodniczącą lub zastępczynią; zawiadamia o terminach zebrań nadzwyczajnych prezydium, oraz o zebraniach Wydziału.

Prace sekcji i funkcje kierowniczek określa regulamin, ustalony dla sekcji Z. W. S.

Każda z członkiń O. W. S. obowiązana jest regularnie i punktualnie bywać na zebraniach, a w razie niemożności przybycia, zawczasu usprawiedliwić swą nieobecność.

Członkinie O. W. S., zaniedbujące swe obowiązki, lub działające na szkodę tego Wydziału,

mogą być na wniosek przewodniczącej uchwała prezydium usunięte z O. W. S.

7. Mandaty prezydium trwają 3 lata i wygasają równocześnie z mandatem prezesa Okręgu. Prezydium jednak pełni swe czynności do chwili przekazania ich nowemu prezydium.

Mandaty wakujące z jakichkolwiek powodów w ciągu kadencji obsadzane są w czasie jaknajkrótszym drogą kooptacji przez prezydium O. W. S. z podaniem do wiadomości i zatwierdzenia Zarządu Okręgu.

8. Siedzibą O. W. S. jest siedziba Zarządu Okręgu.

9. Sprawy bieżące załatwia prezydium, które składa sprawozdanie z czynności na najbliższym plenarnem zebraniu O. W. S.

10. Przewodniczące sekcji wchodzi z urzędu do odpowiednich Wydziałów przy Zarządzie Okręgu.

11. Żadnej z członkiń O. W. S. nie przysługuje prawo występowania publicznego lub prowadzenia jakiejkolwiek akcji nazewnątrz bez uprzedniego porozumienia się z przewodniczącą O. W. S.

Sprawy omawiane w prezydium mają charakter poufny.

12. Fundusze O. W. S. składają się:

- a) z subwencji udzielanych z kasy Okręgu,
- b) z wpływów, uzyskanych przez sekcję dochodów niestałych.

Funduszami zarządza prezydium O. W. S., które jest obowiązane składać szczegółowe sprawozdanie Zarządowi Okręgu i Dziel. W. S.

Rozdział III.

Organizacja pracy.

13. Posiedzenia Prezydium odbywają się przynajmniej raz na miesiąc w terminach ustalonych. W razie nagłej potrzeby przewodnicząca może zwołać zebranie w każdym czasie.

Posiedzenia Wydziału zwoływane są przez prezydium przynajmniej raz na kwartał.

14. Uchwały, dotyczące spraw zasadniczych podlegają zatwierdzeniu Zarządu Okręgu, przy czem za zatwierdzenie uważa się brak uchylenia danej uchwały przez Zarząd Okręgu w ciągu 15 dni od przedstawienia protokołu zebrania. Odpisy protokołów winny być przesyłane Dz.W.S.

15. Przewodniczącej przysługuje prawo zapraszania na posiedzenia z głosem doradczym osób, których obecność uzna za potrzebną lub pożądaną.

Posiedzenia prezydium są ważne przy obecności przynajmniej połowy członków prezydium oraz przewodniczącej, względnie jej zastępczyni.

16. Posiedzenia O. W. S. są ważne bez względu na ilość obecnych, o ile zawiadomienia imienne z porządkiem dziennym zostaną rozesłane przynajmniej na dwa tygodnie przed terminem zebrania do wszystkich członków Wydziału, Zarządu Okręgu i Dz. W. S.

17. Obrady toczą się zgodnie z zasadniczymi przepisami, ustalonymi przez Regulamin Obrad w zbiorze Regulaminów Sokolich z 1926 r., str. 31.

REGULAMIN

ODDZIAŁU SOKOLIC przy Tow. Gimn. „SOKÓŁ“

R o z d z i a ł I.

Istota, cel i zakres działania.

1. Wydziały Sokolic, powołane są do życia uchwałą Rady Związkowej z dn. 31 października i 1 listopada 1926 r. Przy Towarzystwach Gimnastycznych „Sokół“, w których istnieją oddziały kobiece, powołuje się Wydziały Sokolic ze względu na potrzebę stosowania dla druhen odpowiednich metod wychowania fizycznego i przysposobienia wojskowego.

2. Wydział Sokolic przy T-wie ma na celu szerzenie idei sokolej wśród najszerszych warstw społeczeństwa kobiecego i prowadzenia pracy sokolej dla druhen na terenie swego Gniazda.

3. Do zadań Wydziału Sokolic należy:

- a) współdziałanie z Zarządem T-wa w kierunku ogólnego podniesienia Gniazda pod względem ideowym, moralnym i gospodarczym, celem stworzenia wzorowej jednostki sokolej;
- b) organizowanie i kierowanie pracami kulturalno-oświatowymi, wychowania fizycznego i przysposobienia wojskowego druhen i młodzieży żeńskiej;
- c) wpajanie i przestrzeganie karności i obowiązkowości sokolej, zachęcanie i pobudzanie druhen do ćwiczeń fizycznych i działalności społecznej i narodowej.

4. Do wykonania powyższych zadań Wydział Sokolic może w miarę potrzeby powoływać do życia sekcje, których praca winna być opartą na

regulaminach, zatwierdzonych przez Zarząd T-wa i podanych do wiadomości Okręgowemu Wydziałowi Sokolic.

Rozdział II.

Skład, organizacja i fundusze.

5. W skład Oddziału Sokolic wchodzi wszystkie druhy, należące do Towarzystwa.

6. Wydział Sokolic jest wybierany na plenarnem zebraniu druhen i zatwierdzany przez Zarząd Tow. Zwołane w tym celu plenarne zebranie Oddziału Sokolic winno się odbyć przynajmniej na dwa tygodnie przed Walnem Zgromadzeniem Tow. Wydział pełni jednak swe czynności do czasu przekazania ich nowemu Wydziałowi.

7. Wydział Sokolic stanowią: przewodnicząca, zastępczyni przewodniczącej, sekretarka, zastępczyni sekretarki, skarbniczka, kierowniczką techniczną jej zastępczyni, oraz kierowniczkę istniejących sekcji.

Podział pracy w Wydziale Sokolic jest następujący:

- a) Przewodnicząca jest oficjalną przedstawicielką Wydziału Sokolic nazewnątrz i odpowiedzialną wobec Zarządu Tow. i Władz Sokolicz za prawidłowe funkcjonowanie Oddziału; czuwa nad wykonaniem zadań, zawartych w Rozdziale I niniejszego Regulaminu; przewodniczy w zebraniach Wydziału i na zebraniach plenarnych Oddziału Sokolic; przedstawia Zarządowi Tow. do zatwierdzenia sprawozdania z działalności i program prac; jest z urzędu delegatką do Okręgowego Wydziału Sokolic; podpisuje łącznie z prezesem Tow. korespondencję wychodzącą, dotyczącą się Oddziału Sokolic; przyjmuje w porozumieniu z prezesem kierowniczkę techniczną (instruktorkę); utrzymuje ścisłą

łączność z Zarządem Tow. i Okręgowym Wydziałem Sokolic; dąży wszelkimi rozporządzalnymi środkami w zgodnej współpracy z Zarządem do podniesienia stanu liczebności, sprawności fizycznej i pomyślnego rozwoju całego Tow.

Zastępczyni współpracuje z przewodniczącą i zastępuje ją podczas nieobecności.

- b) Sekretarka prowadzi księgę protokołów i spis członkiń Oddziału, sporządza sprawozdania i wykazy statystyczne.
- c) Skarbniczka prowadzi listę składek i kwitariusze; odbiera od druhen i młodzieży żeńskiej składki, które przekazuje skarbnikowi Zarządu; stara się utrzymać wypłacalność druhen na zadawalającym poziomie; prowadzi sprawozdania kasowe z funduszków Oddziału Sokolic, wymienionych w § 14 niniejszego Regulaminu.
- d) Kierowniczką techniczną (instruktorką) pracuje nad podniesieniem i rozwojem wychowania fizycznego druhen i młodzieży żeńskiej; prowadzi sama lub pod kierunkiem naczelnika Tow. ćwiczenia, gry i lekką atletykę; przygotowuje zastępy do zawodów i zlotów; współpracuje z naczelnictwem Towarzystwa.

8. Urzędowanie przewodniczącej trwa 3 lata. Urzędowanie pozostałych członkiń Wydziału trwa również trzy lata, lecz corocznie ustępuje trzecia ich część, w pierwszych dwóch latach przez losowanie, następnie z kolei starszeństwa wyboru. Na miejsce członkini Wydziału, która ustąpiła w ciągu roku, Wydział może kooptować zastępczynię do czasu najbliższego plenarnego zebrania Oddziału Sokolic. Plenarne zebranie dokonywa wyboru uzupełniającego do końca trzechlecia, którego wynik podany jest do zatwierdzenia Zarządowi Tow. i do wiadomości Okręgowemu Wydziałowi Sokolic.

9. Przewodnicząca Wydziału Sokolic wchodzi z urzędu do Zarządu Tow. drogą wyboru lub

kooptacji, kierownicza techniczna, a względnie i instruktorka, wchodzi do naczelnictwa Tow. — Kierowniczkę poszczególnych sekcji Oddziału Sokolic wchodzi do odpowiednich sekcji, istniejących przy Towarzystwie.

Niezależnie od powyższego, drużyny z Oddziału Sokolic mogą posiadać inne mandaty w Zarządzie Tow., o ile będą na nie wybrane przez Walne Zgromadzenie lub kooptowane przez Zarząd.

10. Siedzibą Oddziału Sokolic jest siedziba Tow., przyczem Zarząd Tow. w porozumieniu z Wydziałem Sokolic winien ściśle określić prawo użytkowania lokalu, sali ćwiczebnej, boiska, szatni, przyrządów i t. p., z rozgraniczeniem dla druhen i druhow, koniecznem do swobodnego prowadzenia prac przez oba oddziały, zarówno nad wychowaniem fizycznym, jak i życiem stowarzyszeniowem, oraz rozwojem kulturalnym i moralnym.

11. Wszelkie sprawy i rozkazy, dotyczące Oddziału Sokolic, winny być przez Zarząd Tow. podawane do wiadomości i wykonania za pośrednictwem przewodniczącej Wydziału Sokolic. Wyjątek w tym względzie stanowią ogólne zbiórki, występy lub uroczystości, na których z urzędu bezpośrednią komendę obejmuje prezes lub naczelnik Tow.

12) Sprawy bieżące Oddziału Sokolic załatwia Wydział, który składa sprawozdanie ze swych czynności na najbliższem plenarnem zebraniu Oddziału.

13) Żadnej z członkiń Oddziału, w myśl Statutu Tow., nie przysługuje prawo występowania publicznego lub prowadzenia jakiegokolwiek akcji nazewnątrz bez uprzedniego porozumienia się z przewodniczącą i uzyskaniem zgody prezesa Tow.

14. Fundusze Oddziału Sokolic składają się:

a) z subwencji, otrzymanych z kasy Tow., od Władz Sokolich, lub innych;

- b) z zapisów, fundacyj i darów, przeznaczonych na cele Oddziału Sokolic;
- c) z wpływów, uzyskanych przez sekcję dochodów niestałych Oddziału Sokolic.

Funduszami Oddziału Sokolic zarządza Wydział, który jest obowiązany do składania szczegółowych sprawozdań Zarządowi Tow. i względnie tym władzom, które subwencji udzieliły oraz Okręgowemu Wydziałowi Sokolic.

Prezesowi i skarbnikowi Tow. przysługuje prawo wglądu do ksiąg rachunkowych Oddziału Sokolic, zaś Komisji Rewizyjnej, w myśl Statutu, przysługuje prawo kontrolowania tychże ksiąg. Ponadto Wydział Sokolic obowiązany jest do przedstawiania Zarządowi Tow. wyciągów liczbowych z obrotów kasowych swych funduszków w celu wprowadzenia tych obrotów do ksiąg Tow.

Rozdział III.

Organizacja pracy.

15. Zebrania Wydziału odbywają się przynajmniej raz na miesiąc w terminach ustalonych i podanych do wiadomości Zarządowi Tow. i Okręgowemu Wydziałowi Sokolic. W razie zachodzącej potrzeby przewodnicząca może zwołać zebranie w każdym czasie. Odpisy protokołów zebrań Wydziału winny być przesłane Okręgowemu Wydziałowi Sokolic w razie, gdy na zebraniach tych nie była obecną delegatka tegoż Wydziału.

16. Na zebraniach Wydziału, poza druhami, wymienionymi w § 7 niniejszego Regulaminu i delegatką Okręgowego W. S., może uczestniczyć Prezes Tow., a ponadto mogą być obecni z głosem doradczym sekretarz i naczelnik Tow., względnie delegowani przez Zarząd ich zastępcy. Zebrania Wydziału są ważne przy obecności

przynajmniej połowy członkiń Wydziału, oraz przewodniczącej, względnie jej zastępczyni.

Każda z członkiń Wydziału obowiązana jest regularnie i punktualnie bywać na zebraniach, a w razie niemożności przybycia, winna zawczasu usprawiedliwić swą nieobecność. Nieusprawiedliwiona trzykrotnie z kolei nieobecność na zebraniu uprawnia Wydział do pozbawienia danej drużny mandatu.

17. Zebrania plenarne Oddziału Sokolic zwoływane są przez Wydział przynajmniej raz na kwartał.

18. Zebrania plenarne Oddziału Sokolic są ważne bez względu na ilość obecnych druzhen o ile wszystkie członkinie Oddziału Sokolic, Zarząd Tow. i Okręgowy W. S. zawiadomione zostały o tem przynajmniej na dwa tygodnie przed terminem zebrania, z podaniem porządku obrad.

19. Uchwały, dotyczące spraw zasadniczych, podlegają zatwierdzeniu Zarządu Tow., przyczem za zatwierdzenie uważa się brak uchylecia danej uchwały przez Zarząd w ciągu 15 dni od doręczenia Zarządowi protokołu zebrania, względnie uchwały.

20. Obrady toczą się zgodnie z zasadniczymi przepisami, ustalonymi przez Regulamin Obrad w zbiorze Regulaminów Sokolich z 1926 r. str. 31.

REGULAMIN SEKCJI PRZY ZWIĄZKOWYM WYDZIALE SOKOLIC.

- 1) Sekcje są powoływane do życia i zatwierdzane przez Prezydjum Z. W. S.
- 2) W skład sekcji wchodzi: drużyny i osoby postronne, kooptowane przez kierowniczkę i zatwierdzane przez Prezydjum Z. W. S.
- 3) Prezydjum Sekcji stanowią: — Przewodnicząca, zastępczyni, sekretarka, i jej zastępczyni, powołane przez Prezydjum.
- 5) Kierowniczka Sekcji i jej zastępczyni są odpowiedzialne za prawidłowe i należyte funkcjonowanie Sekcji i nie mogą się tłumaczyć nieznanomością Statutów i Regulaminów Sokolskich.
- 6) Podział funkcji w Sekcji jest następujący:
a) kierowniczka bierze udział w zebraniach Prezydjum Z. W. S., na których przedstawia program prac i zdaje sprawę z działalności Sekcji; zwołuje zebrania Sekcji, na których przedstawia porządek obrad i którym przewodniczy, b) zastępczyni kierowniczki zastępuje ją podczas nieobecności we wszystkich wyżej wymienionych czynnościach, c) sekretarka prowadzi protokoły zebrań Sekcji, opracowuje sprawozdania, wykazy statystyczne i t. p., d) zastępczyni sekretarki zastępuje ją podczas nieobecności we wszystkich wyżej wymienionych czynnościach, e) członkinie Sekcji wykonywują prace zlecone im przez zebranie Sekcji lub przez kierowniczkę.
- 7) Zebrania Sekcji odbywają się stale, przynajmniej raz na miesiąc lub częściej, w miarę potrzeby.

- 8) Na zebraniach Sekcji może bywać Przewodnicząca Z. W. S. lub jej zastępczyni z prawem głosu.
 - 9) Wszystkie członkinie Sekcji obowiązane są bywać na zebraniach regularnie i punktualnie. W razie niemożności przybycia winny o tem zawiadomić sekretarkę.
 - 10) Wszelkie sprawy na zebraniach Sekcji decyduje się zwyczajną większością głosów. W razie równej liczby głosów, decyduje głos kierowniczkii.
 - 11) Na skutek wniosku kierowniczkii, popartego protokołem z zebrania Sekcji, Prezydjum może wykreślać członkinie Sekcji, które nie wypełniły powierzonych sobie prac, lub nie bywają na zebraniach.
 - 12) Każda poszczególna Sekcja może być rozwiązana przez Prezydjum, o ile nie spełniła włożonego na siebie zadania, lub o ile dalsze jej funkcjonowanie okazałoby się niepotrzebne lub szkodliwe.
-

OPIS STROJU SOKOLIC.

A) *Strój uroczysty.*

Kapelusz z materiału bawełnienego, ciemno - granatowego „ryps“, formy używanej dotychczas, z lewej strony wywinięcie, przytwierdzone sokolikiem, na tle rozetki białokarmazynowej, pod rozetką zatknięte piórko sokole, nachylone do tyłu, sięgające nie wyżej główki kapelusza. Na zimę także kapelusz z materiału wełnianego, podbity podszewką karmazynową.

Bluzka z materiału bawełnianego białego „panama“ (rodzaj piki), krój angielski, kołnierz wykładany à la Słowacki, zakończony kokardką ze wstążeczki granatowej, szerokiej na 2 cm., długiej na 1 metr. Rękawy długie, wszywane, z mankietami koszulowymi, wykładanymi, zapiętymi na spinkę białą. Dół bluzki wykończony zakładem przystebnowanym na wierzchu, szerokim na 7 cm. W zakład z prawej strony wszyta kryta kieszonka. Długość bluzki sięga 20 do 27 cm. poniżej pasa, zależnie od wzrostu.

Żakiet z materiału wełnianego ciemno-granatowego, gładkiego (boston lub sukno), krój angielski, gładki, z kołnierzem wykładanym i paskiem, szerokim na 2 cm., zapiętym z lewej strony na klamerkę, obszytą materiałem. Żakiet zapięty na 4 guziki, rozmieszczone od góry w ten sposób, by ostatni guzik był 10 cm. poniżej pasa. Po bokach u dołu nastebnowane 2 kieszenie z klapkami, zapinanymi na 1 guzik, u góry z lewej strony także mniejsza kieszonka. Na dole rękawów naszyte po 2 guziki. Długość żakietu mierzy się według opuszczonego w dół ramienia i zamkniętej w pięść ręki. Guziki czarne rogowe, do żakietu,

paska i kieszeni 2 cm. średnicy, do rękawów 1½ cm. średnicy. Podszewka pod żakiet karmazynowa.

Spódniczka z materiału jak żakiet, z dwiema kontrafałdami po bokach, po jednej z każdej strony, zastębnowanymi na biodrach. Długość spódniczki 35 cm. od ziemi.

Buciki czarne, na niskich obcasach.

Pończochy czarne, nieprzezroczyste.

B) Strój ćwiczebny.

Nakrycie głowy — przepaska ze wstążki karmazynowej, szerokiej na 4 cm., z kokardką wiązaną nad lewym uchem. Długość wstążki 1 metr.

Bluzka z materiału bawełnianego białego „rogóżka“, krój kimonowy, kołnierz wykładany à la Słowacki, bez krawatki. Dół bluzki wykończony zakładem przystębnowanym na wierzchu, szerokim na 7 cm. W zakład z prawej strony wszyta kryta kieszonka. Długość bluzki sięga 20 do 27 cm. poniżej pasa, zależnie od wzrostu. Rękawki krótkie, sięgające 12 cm. poniżej ramienia.

Szarawarki z materiału bawełnianego ciemno-granatowego „gabardina“, ściągnięte na gumkę w pasie i powyżej kolan.

Pantofle gimnastyczne czarne.

Pończochy czarne.

C) Strój lekkoatletyczny.

Nakrycie głowy — jak do stroju ćwiczebnego.

Bluzka — jak do stroju ćwiczebnego, z naszytą na przodzie odznaką sokolską.

Majteczki z materiału bawełnianego ciemno-granatowego, krótkie.

Pantofle gimnastyczne czarne. Nogi gołe.

UWAGA. Na skutek wymagań lokalnych przy zawodach międzyklubowych lub międzynarodowych mogą zajść zmiany w stroju lekkoatletycznym, lecz nie inaczej, jak po porozumieniu się ze Związkowym Wydziałem Sokolic i Przewodnictwem Związku.

PRZYSPOSOBIE NIE WOJSKOWE SOKOLIC

Z chwilą zatwierdzenia przez Zarząd Związku Towarzystw Gimnastycznych „Sokół” Regulaminu Związkowego Wydziału Sokolic, otworzył się przed druhnami obszerny teren działania. Sprawy ściśle organizacyjne (przedewszystkiem tworzenie nowych Gniazd) muszą być traktowane równorzędnie z ustalaniem najodpowiedniejszych nowych metod pracy. Niezbędną staje się potrzeba całego szeregu kursów kształcących kierowniczkę i instruktorkę, których wymaga wzmagający się zakres pracy. Jednocześnie Sokolstwo żeńskie staje do wyteżonej pracy na polu przysposobienia wojskowego kobiet do obrony kraju na wypadek wojny.

Sprawa ta dla Polski ma szczególnie doniosłe znaczenie. Otoczenie jesteśmy ze wszech stron wrogami, a ustawiczne zbrojenia niemieckie i sowieckie oraz przygotowania do najazdu na nasze Pomorze budzą poważne obawy na najbliższą przyszłość. W czasie wojny połowa niemal armii polskiej nie stanowi siły walczącej w polu z bronią w ręku lecz pełni służbę poza frontem w głębi kraju. W pełnieniu tych obowiązków w znacznej mierze zastąpić mogą mężczyźni kobiety, o tak wypróbowanym gorącym patriotyzmie, jaki cechuje nasze Polki. Do rzędu tych niebojowych czynności należą: służba sanitarna służba łączności, a więc obsługa telefonów i telegrafów, gospodarka żywnościowa i odzieżowa, praca kancelaryjna, spółdzielcza, oświatowo-kulturalna i t. p.

Należy tu z góry wyraźnie zastrzedz, że Sokolstwo żeńskie nie ma zamiaru przekształcić się w organizację zajmującą się wyłącznie przysposobieniem wojskowem kobiet. Dział ten traktowany będzie jako jedna z dziedzin pracy, jako część tej służby obywatelskiej, która w czasach dzisiejszych przypadła w udziale kobiecie polskiej. Bolszewicka inwazja dowiodła aż nadto dotkliwie, czym jest brak wyszkolenia sanitariuszek, jak potrzebną jest praca kobiet w świetlicach żołnierskich, kantynach, przy urządzaniu pogadanek oświatowych, a jednocześnie wykazała potrzebę ujęcia ruchu kobiecego w tym kierunku w pewne normy ustalone, obmyślane programowo i rozszerzenia go na wszelkie te dziedziny, gdzie siły kobiece mogą być użyte z korzyścią dla tak doniosłej sprawy, jaka jest obrona Państwa na wypadek wojny. Świadomość, że kobieta stoi w rzędzie obrońców Ojczyzny wzmaga jej poczucie odpowiedzialności i staje się czynnikiem wyrobienia obywatelskiego.

Opierając się na tych motywach, Zarząd Związku uznał za konieczne wprowadzenie do programu Sokolstwa żeńskiego pracy nad przysposobieniem wojskowem kobiet. Praca ta prowadzona będzie w Gniazdach, w sezonie letnim i zimowym oraz w obozach letnich. Program wyszkolenia opracowano w ten sposób, aby dać wiadomości ogólne z zakresu służby wojskowej, zaznajomić sokolice z organizacją wojska. Kilkogodzinne wykłady przedmiotów takich, jak służba polowa, saperska, grenadjerka, dadzą ogólne pojęcie o tych rodzajach służby i walki. Już samo to zestawienie dowodzi, że nie chodzi tu wcale o przygotowanie kobiet do służby linjowej. Praktyczne zaś zajęcia będą miały charakter sportowy i turystyczny. Nauka strzelania, na którą wyznaczono większą ilość godzin, stanowi wszakże jeden ze sportów, wyrabia pewność oka i zręczność oraz zapewnia możność samoobrony w chwili niebezpieczeństwa.

Przysposobienie wojskowe tego rodzaju ma doniosłe znaczenie, gdyż współpraca społeczeństwa z wojskiem zyskuje w ten sposób podstawę planową. Jednocześnie Gniazda znacznie ożywiają program swej działalności. 19 lipca 1921 roku odbył się pierwszy Zlot Sokolstwa Polskiego w Warszawie. — Witła Sokolów wszystkich Dzielnic stolicą, w której wróg nie pozwalał skrzydeł sokolich rozwijać, stolicą, która tylko w przebraniu i bezimiennie mogła służyć pod sztandarami Sokolstwa. — Witła słowami starego Sokoła Poznańskiej Dzielnicy, ś. p. Druha Władysława Rabskiego: — „Sokoły! Z podniesieniem czołem wstępujcie w bramy Warszawy, bo przez długie lata niewoli byliście źródłem wiecznej młodości dla swego narodu. Byliście szkołą zdrowia, rycerstwa, karności, odwagi. Byliście pierwszemi kadrami armji narodowej. Byliście stróżami kościoła polskiego i dzwonnikami tej wiary, która każdą modlitwę kończyła słowem: — O j c z y z n a”.

Oby kiedyś, gdy sokolstwo żeńskie święcić będzie podobną uroczystość, szeregi nasze mogły być powitane, jako te, które odrodziły wszystkie tradycje sokole i stały się szkołą obywatelskiego czynu dla wszystkich kobiet polskich, jako te, które po całym kraju rozniosły jeden zew, jedno hasło: — O j c z y z n a.

ORGANIZACJA PRZYSPOSOBIENIA WOJSKOWEGO SOKOLIC.

Praca przysposobienia wojskowego dla Sokolic obejmuje trzy zasadnicze działy:

1) Wyszukolenie ogólne. 2) Wyszukolenie specjalne, 3) Kursy instruktorskie.

Uwagi. 1) Oprócz tego przewiduje się kursy uzupełniające dla tych druhen które p. w. ukończyły, a to celem przypomnienia, pogłębienia i skompletowania wiadomości z odpowiednich dziedzin.

2) Każda z sokolic przechodzi najpierw wyszukolenie ogólne, poczem dopiero specjalizuje się odpowiedniej służbie fachowej, lub kierunku instruktorskim. Niezależnie od tego nastąpi urządzenie specjalnych kursów instruktorskich w miarę potrzeby.

3) Wyszukolenie ogólne sokolic trwa przeciętnie 100 godzin. Natomiast wyszukolenie specjalne oraz kursy instruktorskie trwają zależnie od ich rodzaju i w każdym poszczególnym wypadku, według programów, zatwierdzonych przez Przewodnictwo Związku. Programy te zostaną wydane dla stosowania ich w całym Związku.

4) Naogół przewiduje się poniższe działy wyszukolenia specjalnego.

- 1) Służba sanitarna,
- 2) „ łączności, (telefon, telegraf).
- 3) „ kancelaryjna,
- 4) „ oświatowo - kulturalna,
- 5) Praca współdzielcza,
- 6) Służba informacyjna,
- 7) Gospodarka żywnościowa,
- 8) „ mundurowa.

5) Przysposobienie wojskowe Sokolic winno

być przeprowadzone, bez względu na rodzaj kursów, łącznie z wychowaniem fizycznym i sportem, według ogólnych programów dla Sokolic.

6) Na przysposobienie wojskowe należy liczyć w porze zimowej nie więcej, jak 2 godziny tygodniowo, oraz 3 —5 godzin w jedną z niedziel miesiąca.

7) Przy wykonywaniu programu należy mieć przede wszystkim praktyczny cel przed oczami, t. j. umiejętność zastosowania w życiu.

8) Cele wyznaczone programem winny być wszędzie osiągnięte. Zestawienie planu i ilość godzin służy jako ramowa wskazówka, według której należy pracę dostosować do miejscowych warunków.

PROGRAM PRZYSPOSOBIENIA WOJSKOWEGO OGÓLNEGO SOKOLIC.

Wyszczególnienie przedmiotów i rozkład czasu:

1) Służba wewnętrzna	5 godzin
2) Organizacja Wojsk Polskich	5 „
3) Szkoła strzelca: a) nauka o broni	5 „
b) instrukcja strze- leckie	13 „
c) wyszkolenie leckie	14 „
4) Służba polowa	4 „
5) Szkoła walki	2 „
6) Terenoznawstwo	10 „
7) Walka gazowa	10 „
8) Służba saperska	2 „
9) Łączność i lotnictwo	6 „
10) Grenadjerka	2 „
11) Musztra (formalna)	3 „
12) Hygiena i ratownictwo (służba sa- nitarna)	10 „
13) Pogadanki historyczne z dziejów Wojska Polskiego	4 „
14) Wycieczki krajoznawcze	5 „
15) Ćwiczenia polowe	10 „

Razem 100 godzin

PLAN NAUKI.

I. Służba wewnętrzna — 5 godzin.

Pogadanki:

- 1) Żołnierz i jego cnoty.
- 2) Przepisy o zależności służbowej w wojsku: —
szczeble podporządkowania, starszy - młod-
szy, przełożony - podwładny, droga służ-
bowa.
- 3) Prawa i obowiązki przełożonego i podwład-
nego.
- 4) Prośby i zażalenia.
- 5) Oddawanie honorów przez pojedyncze osoby.
- 6) „ „ „ oddziały zwarte.

Celem tych pogadanek, o powyższym zakresie, musi być dążenie, aby uczestniczki posiadały praktyczną umiejętność posługiwania się i wykorzystania podanych im wiadomości.

Źródła: Regulamin służby wewnętrznej. Cz. I, II, IX, (zarys).

II. Organizacja Wojska Polskiego — 5 godzin.

Pogadanki:

- 1) Armja nowoczesna (wyjaśnić zasadę organi-
zacji całego narodu na wypadek wojny).
- 2) Siły zbrojne Państwa, ich zadania i podział
Państwa tak pod względem organizacyjnym,
jak i terytorjalnym.
- 3) Władze wojskowe.
- 4) Formacje broni: 1) piechota, 2) kawalerja, 3)
artylerja, 4) lotnictwo, 5) saperzy, 6) saperzy
kolejowi, 7) łączność, 8) samochody, 9) tabo-
ry, 10) żandarmerja.
- 5) Służby.

b) Instrukcja strzelecka — 4 godziny.

Pogadanki z nauki o strzale:

- 1) Zjawiska zachodzące w czasie strzału.
- 2) Tor pocisku.
- 3) Elementy toru pocisku.
- 4) Celowanie (linja celu, punkt oddania).
- 5) Wpływy chwili i broni.
- 6) Pole śmierci i pole martwe.
- 7) Działanie pocisku.

Każdą pogadankę podać w sposób przystępny i jaknajbardziej poglądowy na podstawie przyrządów i wzorów. Żądać znajomości rzeczy zasadniczych.

Źródła: 1) Instrukcja strzelecka (tymczasowa). Cz. I. Karabin i karabinek.

2) Instrukcja strzelecka dla funkcjonariuszów Policji Państwowej (wydanie nieurzędowe).

c) Wyszukolenie strzeleckie — 13 godzin.

Wyszukolenie wstępne łącznie ze strzelaniem szkolnem:

- 1) Postawy strzeleckie.
- 2) Celowanie.
- 3) Ładowanie i rozładowanie.
- 4) Ściąganie spustu.
- 5) Składanie się do strzału we wszystkich pozycjach.
- 6) Strzelanie ślepą amunicją.
- 7) Strzelanie śrutem.
- 8) Strzelanie z broni małokalibrowej.
- 9) Strzelanie szkolne.
- 10) Strzelanie z broni krótkiej.

Wyszukolenie strzeleckie winno dać uczestnikom ogólną informację o strzelaniu z karabinka, a wystarczającą zręczność w strzelaniu z rewolweru lub pistoletu. W tym celu niezbędne jest dobre przygotowanie w strzelaniu śrutem i częste stosowanie tego środka. Unikać zbytniego wchodze-

- 6) Przysposobienie wojskowe (organizacja i wy-
szkolenie).
Państwowy Urząd Wychowania Fizycznego
i Przysposobienia Wojskowego.
 - 7) Szkolnictwo wojskowe.
 - 8) Marynarka wojenna.
 - 9) Korpus ochrony pogranicza.
 - 10) Wielkie jednostki wojskowe.
 - 11) Powszechna służba wojskowa (wojsko stałe,
rezerwa, pospolite ruszenie).
 - 12) Zasady mobilizacji.
 - 13) Organizacja pułku (podać szczegółowo). Sa-
modzielne jednostki.
- Materiał ten należy podać jako wiadomości in-
formacyjne.

Szkoła strzelca.

**a) Nauka o broni — 5 godzin. Karabin i kara-
biniek Maus. wz. 98.**

- 1) Opis części głównych.
- 2) Rozkładanie i składanie.
- 3) Ładowanie i zabezpieczanie.
- 4) Działanie broni.
- 5) Amunicja, niewypały, wadliwość strzału.
- 6) Pogadanka o znaczeniu karabinów maszyno-
wych, czołgów, samochodów pancernych,
miotaczy min, ognia i t. p.
- 7) Rewolwer: — rozkładanie i składanie, ła-
dowanie i rozładowanie, działanie oraz składanie się
do strzału i strzelanie.

Poleca się kłaść nacisk na umiejętne obchodze-
nie się z bronią, na pełne zrozumienie mechanicz-
nego działania broni.

Źródła: 1) Felsztyn. — Karabin piechoty Mau-
sera wzór 98.

2) kpt. K. Klochowicz. Pistolety.

nia w formalności chwyków, postawy i t. d. oraz w teorię. Strzelanie traktować ze stanowiska sportowego.

Źródła: 1) Instrukcja strzelecka (tymczasowa). Cz. I. Karabin i karabinek.

2) por. J. Podoski. Karabinki małokalibrowe i ich użycie.

IV. Służba polowa — 4 godziny.

Pogadanki i ćwiczenia praktyczne:

- 1) Rozpoznanie terenu (wywiady).
- 2) Ubezpieczenia marszu i postoju.
- 3) Marsze (podróżne, bojowe i nocne).
- 4) Postoje (biwaki, obozy). Służba na postojach.
- 5) O walce wogóle i właściwościach walki.
- 6) Zachowanie się w terenie odpowiednio do różnorodnych warunków.

Wyżej wyszczególnione wiadomości należy podać w sposób ogólny, w celach informacyjnych. Stosować się należy do poleceń podanych dla przeprowadzenia ćwiczeń polowych (punkt 15).

Źródła: Regulamin służby polowej. Tom 1 i 2. Cz. I, X.

V. Szkoła walki — 2 godziny.

Pogadanki i ćwiczenia:

- 1) Pojęcie o wyszkoleniu i roli pojedynczego żołnierza, sekcji i drużyny.
- 2) Ogień piechoty.

Celem nauki ma być zrozumienie rodzajów nowoczesnej walki i sposobów jej prowadzenia.

Źródła: Regulamin piechoty. Cz. II. Walka oddziałów piechoty.

VI. Terenoznawstwo. — 10 godzin.

Pogadanki i zajęcia w terenie:

- 1) Wojskowe nazwy terenu.
- 2) Rodzaje i własności gleby.

- 3) Wody.
- 4) Przedmioty terenu.
- 5) Rzeźba terenu.
- 6) Teoria mapy.
- 7) Czytanie map.
- 8) Orientowanie się w terenie.
- 9) Szkice polowe.

Uwzględnić należy polecenia dane dla przeprowadzenia ćwiczeń polowych (punkt 15). Szczególną uwagę należy kłaść na umiejętność orientacji w terenie, sporządzania szkicu polowego, a przede wszystkim użycia map.

Źródła: 1) Gąsiewicz — Terenoznawstwo, kartografia i zdjęcie terenu.

2) Lewakowski. — Terenoznawstwo i kartografia wojskowa.

3) Zeszyt rysunkowy z terenoznawstwa do nauki szkicowania.

VII. Walka gazowa — 10 godzin.

Pogadanki i zajęcia praktyczne.

- 1) Historia i opis walki chemicznej.
- 2) Rodzaje gazów bojowych (podział gazów: — drażniące, trujące, duszące i żrące).
- 3) Walka gazowa.
- 4) Fizjologiczne działanie gazów.
- 5) Alarm gazowy.
- 6) Ochrona przeciwgazowa indywidualna (poznać dokładnie przynajmniej jedną maskę przeciwgazową).
- 7) Ochrona zbiorowa.
- 8) Ratownictwo zatrutych gazami.
- 9) Ćwiczenia w nakładaniu maski gazowej dniem i nocą.
- 10) Marsz i praca w masce gazowej.

Ze względu na znaczenie walki chemicznej dla szerokiego ogółu, należy dążyć do pełnego zrozumienia istoty, form i obrony w walce gazowej, to ostatnie także w kierunku organizacyjnym.

Źródła: 1) Tymczasowa instrukcja o ochronie przeciwgazowej.

2) Tymczasowa instrukcja wyszkolenia przeciwgazowego.

3) Małyszko. — Wojna chemiczna.

VIII. Służba saperska — 2 godziny.

Pogadanki i pokazy:

1) O umocnieniach polowych, wyborze stanowiska, osłonie i zamaskowaniu.

2) Wnek, dół i rów strzelecki. — Rowy łącznikowe, zasieki, kozły i t. p.

3) Ogólnie o materiałach wybuchowych.

Wszystko należy podać w sposób ogólny, w celu zapoznania się z zasadami. Stosować się do uwag w punkcie 15 (ćwiczenia polowe).

Źródła: Niemiecka instrukcja fortyfikacji polowej, Cz. I i II, przełożona przez płk. Roweckiego; Cz. III — przez gen. Dąbrowskiego.

IX. Łączność i lotnictwo — 6 godzin.

Pogadanki pokazy i zajęcia praktyczne:

a) Łączność:

1) Cel i znaczenie łączności.

2) Środki łączności: — środki żywe — łącznicy gońcy, patrole, kolarze, motocykliści, automobilści, łącznicy na czołgach, płatowcach i t. p., gołębie pocztowe, psy meldunkowe. Środki elektryczne: — drutowe i bezdrutowe. Środki optyczne, środki dźwiękowe, powietrzne i pociskowe. Łączność z lotnikiem.

3) Służba łączności.

4) Sygnalizacja ręczna i świetlna.

5) Sposoby zakładania linii.

b) O lotnictwie wogóle. — Istota lotnictwa; rodzaje i sposoby działania lotnictwa wojkowego.

Celem nauki jest ogólne zapoznanie z zasadami i sposobami łączności. Specjalizacja w tym

kierunku jest przedmiotem osobnych kursów. Stosować się do uwag w punkcie 15-ym (ćwiczenia polowe).

X. Grenadjerka — 2 godziny.

Pogadanki i ćwiczenia:

- 1) Budowa i własności granatów ręcznych.
- 2) O granatach karabinowych.
- 3) Rzucanie ze wszystkich postaw na odległość.
- 4) Ćwiczenia celności.
- 5) Pokaz rzucania ostrego.

Ćwiczenia przeprowadzać należy przy wychowaniu fizycznem, natomiast tu podać ogólne wiadomości w celach informacyjnych.

Źródła: 1) Instrukcja grenadjerska.

2) por. W. Kula. — Granaty ręczne i karabinowe.

XI. Musztra (formalna) — 3 godziny.

Przeprowadzić przede wszystkim bez karabinu i w uzupełnieniu musztry uczonej w Sokole; z karabinem jedynie w celu ogólnie informacyjnym, celem zapoznania się z zachowaniem oddziału w zasadniczych okolicznościach. Pozatem przy wszystkich występach kłaść nacisk na sprawne wykonanie przepisów musztry.

Źródła: Regulamin piechoty. Cz. I. Musztra.

XII. Hygiena i Ratownictwo. (Służba Sanitarna) 10 godzin.

Pogadanki i ćwiczenia:

- 1) Budowa i czynności ciała ludzkiego.
- 2) Hygiena wogóle. Hygiena sportu i pracy.
- 3) Pierwsza pomoc w nagłych wypadkach. Rozpoznawanie i ratownictwo.
- 4) Sposoby i środki stosowane przy ratowaniu.
- 5) Otrucia wogóle; otrucia gazami i truciznami nieżrącymi. Trucizny żrące. Rozpoznanie

śmierci pozornej, omdlenie, apopleksja, powieszenie, uduszenie, utopienie, udławienie, zmarznięcie i odmrożenie; porażenie słoneczne przez piorun, prądem elektrycznym; drgawki, krwawienie z nosa, krwotok płucny, krwotok żołądkowy; zasypanie ziemią.

- 6) Rany i ich opatrywanie.
- 7) Stłuczenie. Zwichnięcia i rozciągnięcia stawów.
- 8) Ukąszenia, oparzenia.
- 9) Zaprószenie oka.
- 10) Patrol sanitarny.
- 11) Apteczka polowa.

Traktować ten dział, jako najbardziej odpowiadający pracy kobiecej, jednakże z uwzględnieniem, że wyspecjalizowanie w tej dziedzinie nastąpi na specjalnych kursach.

Źródła: 1) Podręcznik higieny wojskowej—pułk. Składkowski.

2) Dr. Zawadzki. — Ratownictwo i opatrywanie ran postrzałowych.

3) Dr. Łazarski. — Pierwsza pomoc w nagłych wypadkach.

4) Dr. Lindemann. — Podstawy ratownictwa zatrutych gazami.

XIII. Pogadanki historyczne z dziejów W. P. 4 godziny.

Podzielić niżej podany materiał na odpowiednie okresy i urządzić kilka odczytów, pogadanek z dziejów Wojska Polskiego:

- 1) Woje i drużyna. Rycerstwo. Pospolite ruszenie. Rodzaje broni. Husarja. Bitwa pod Grunwaldem.
- 2) Upadek rycerstwa i początki wojsk zaciężnych. Wojsko kwarciane. Piechota łanowa albo wybraniecka. Wojska zaporoskie. Chodkiewicz. Żółkiewski. Czarnecki.
- 3) Rozwój wojsk zaciężnych i rosnące wysiłki

wojenne. Batory. Sobieski. Upadek wojskowości staropolskiej. Reformy Stanisławowskie. Szkoła Rycerska, czyli korpus kadetów.

- 4) Ostatnie Wojsko dawnej Rzeczypospolitej. Główna Szkoła Artylerji. Konfederacja Barska. Insurekcja Kościuszkowska.
- 5) Legjony i Wojsko Polskie doby Napoleońskiej. Wojsko Królestwa Polskiego i Rewolucji Listopadowej. Szkoła Podchorążych. Powstania Polskie.
- 6) Wojna Światowa i odzyskanie niepodległości przez Polskę.

Źródła: Kukiel. — Zarys historii wojskowości polskiej w Polsce.

XIV. Wycieczki krajoznawcze. — 5 godzin.

Poświęcić przynajmniej jedną niedzielę na urządzenie wycieczki krajoznawczej i stosować podczas niej ćwiczenia w związku z przysposobieniem wojskowem (używanie map, marsze, postoje i t. d.).

Źródła: Metodyka wycieczek krajoznawczych. — Praca zbiorowa. — Wydawnictwo Polskiego Towarzystwa Krajoznawczego.

XV. Ćwiczenia polowe — 10 godzin.

Dla utrwalenia podanych wiadomości, należy przeprowadzić kilka ćwiczeń polowych, po uprzednim przygotowaniu szczegółowego ich planu oraz założenia, jakiemu mają odpowiadać. Należy przytem pamiętać o praktycznem zapoznaniu druhen z rzeczami, które poznały teoretycznie w czasie pogadanek. Jednocześnie położyć nacisk by wszystkie ćwiczenia posiadały charakter wybitnie sportowy. Zaleca się wyjście z druhami na place ćwiczeń garnizonów i przyglądanie się odpowiednim, wyjaśnianym ćwiczeniom wojska, względnie wzięcie udziału w zasadniczych ćwiczeniach wojska, jako widzowie. Wyszukolenie praktyczne należy uwzględniać także i w nocy.

